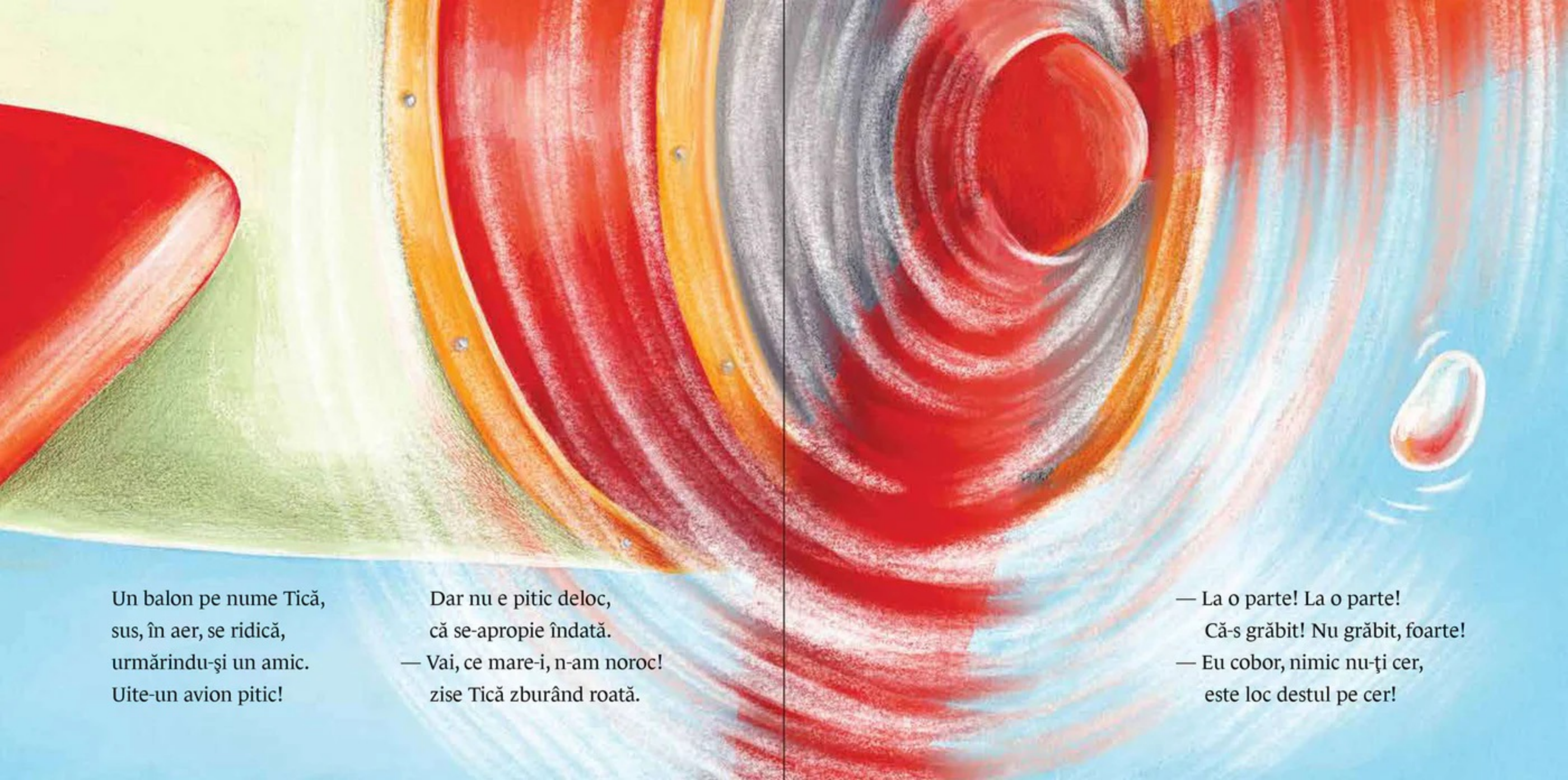


Avionul Nas-de-Fier
urcă-ncet de pe pământ
și ajunge pân'la cer,
împungând cu nasu-n vânt!



— La o parte! La o parte!
strigă el spre tot ce zboară.
Cu elicea, **vrroom!**, desparte
aerul precum o moară.



Un balon pe nume Tică,
sus, în aer, se ridică,
urmărindu-și un amic.
Uite-un avion pitic!

Dar nu e pitic deloc,
că se-apropie îndată.
— Vai, ce mare-i, n-am noroc!
zise Tică zburând roată.

— La o parte! La o parte!
Că-s grăbit! Nu grăbit, foarte!
— Eu cobor, nimic nu-ți cer,
este loc destul pe cer!

Un cearșaf alb cu buline,
smuls de vânt dintr-un balcon,
pe curenți, umflat, se ține.
Zici că e un avion.



— La o parte! La o parte!
Măi, ce cârpă-n față vine!
Dă-te-ncolo, mai departe,
că-mi vii peste ochi, vecine!

— Cale liberă-ți ofer...
Este loc destul pe cer.

